UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orarium nouu[m] ad vsum || Canonico[rum] regulariu[m] Ca-||pituli Windesimmen||sis Cum pulcherri||mis orationib[us] || annexis ||

[S.l., ca. 1513]

L[e]c[ti]o prima

urn:nbn:de:hbz:466:1-71313

Visual Library

nūquid iraſcetur ꝑ ſingulos dies.
Niſi ↄuerſi fueritis gladiuʒ ſuuʒ
vibrabit: arcū ſuū tetendit ⁊ para
uit illū Et in eo parauit vaſa mor
tis: ſagittas ſuas ardētib⁹ effecit.
Ecce parturit iuſticiā: ↄcepit dolo
rē ⁊ peperit iniquitatē. Lacum
aperuit ⁊ effodit eū: ⁊ incidit in fo
neā quā fecit Conuertet᷑ dolor ei⁹
in caput eius: ⁊ in verticē ipſi⁹ ini
quitas ei⁹ deſcēdet Cōfitebor do
mino ſcđm iuſticiaʒ eius: et pſallā
noī dñi altiſſimi Regem Aň.
Nequādo rapiat vt leo aīam meā
dū non eſt q̇ redimat neqȝ q̇ ſaluū
faciat. v⁹. Dirige dñe deus meus.
In ↄſpectu tuo viā meā Pr̄ nr̄ Et
ne nos ¶ Lcō prima

Parce mihi dn̄e: nihil em̄ sunt
dies mei Quid est hō q̄ mag-
nificas eum: aut quid apponas er
ga eū cor tuū? Viſitas eū diluculo:
et ſubito ꝓbas illū Vſq̄quo nō ꝑ-
cis mihi: nec dimittꝭ me. vt glutiā
ſaliuā meā? Peccaui Quid faciam
tibi o cuſtos hoīm? Quare me po-
ſuiſti ꝯtrarium tibi: ⁊ factus ſum
mihimetipſi grauis? Cur non tol
lis peccatū meum: ⁊ quare non au
fers iniquitatē meā? Ecce nunc in
puluere dormio. ⁊ ſi mane me q̄ſie
ris nō ſubſiſtā ℟ Dn̄e q̄ creaſti
famulos tuos miſerere eis ⁊ quic-
quid viciorꝫ fallēte diabolo ꝯtraxe
runt. Tu pius ⁊ miſericors ablue
indulgēdo. ℣. Si que illis ſunt dn̄e

digne cruciatibus culpe: ſi que cō
tra maieſtatē tuam offenſiones
Tu pius Lectio ſcđa
Tedet aīam meā vite mee: dimit
tā aduerſum me eloquiū meū lo
quar in amaritudine aīe mee: dicā
deo noli me ɔdēnare. Indica mihi
cur me ita iudices Nunquid bonū
tibi videtur ſi calūnieris et oppri
mas me opus manuū tuarum et
cōſiliū impioꝝ adiuues Nunquid
oculi carnei tibi ſunt: aut ſicut vi
det hō et tu videbis Nūquid ſicut
dies hoīs dies tui: ꝛ anni tui ſicut
humana ſunt tpa: vt q̄ras iniqui
tatē meā. ꝛ pctm̄ meū ſcruteris Et
ſcias quia nihil impiū fecerim. cū
ſit nemo q̄ de manu tua poſſit eru